

tet Imperial de Haydn, el número 9 de Beethoven i el César Franck, obtenint un afalagador éxit, que'ls animá a donar alguns concerts a Catalunya i Balears.

En la tardor del mateix any donaren un cicle històric del quartet de corda en el Palau de la Música Catalana, dividit en cinc sessions, executant quartets de Haydn, Dittersdorf, Mozart, Beethoven, Schubert, Mendelssohn, Schumann, Borodin, Smetana, D'Indy, Bretón, Brahms i Franck.

L'història artística d'aquesta simpática agrupació se desenrotllà ràpidament. Una sèrie de triomfs ha sigut el premi a tan admirable tasca i a sa constància.

En Març de 1913 se presentaren al públic de Madrid en el Ateneu, on interpretaren el cicle històric de quartets, produint una gran impressió, siguent pensionats per la Junta d'Ampliació d'Estudis per a l'estranger; tocaren en el Palau de l'Infanta Isabel i sigueren molt elogiats per la crítica.

A París trevallen i estudièn profitosament; se relacionen amb mestres i artistes eminents; toquen en varis salons particulars; concorren a tota classe de concerts; toquen en el Centre Catalá, en la *Schola Cantorum*, on donaren a coneixer el quartet Turina; trevallen i depuren ses qualitats d'homes i d'artistes.

Des de París se traslladen a Berlin, i després a Viena. En la capital d'Alemanya donen un concert, amb el concurs de la plorada i il·lustre pianista espanyola María Cervantes, a càrrec de l'important societat «Berliner Tonkünstler Veiene», en el que tocaren els quartets de Turina i Villar.

A Viena donen concerts en el Club Espanyol, dedicat a la Embaixada; col·laboren amb la célebre «Wiener Lehler Kapellachor», i donen una sessió de música espanyola (Turina i Villar) en la «Wiener Tonküttler Veiene».

De retorn a París, estrenen en la sala Pleyel el quartet en *mi menor* de C. del Campo; la Societé Musicale Independente els encarrega un concert, el qual interpreten els quartets de Turina i Villar, prenent part en aquest concert Manel de Falla, acompanyant cançons seves. La colònia espanyola, per iniciativa del Centre Catalá i patrocinat de la Embaixada, organitza un concert-homenatge, en el que toquen, amb en Nin, un concert d'en Bach.

Al esclatar la guerra retornen a Espanya, donan concerts en les Societats Filarmòniques de Valladolid, Coruña, León, Oviedo, Gijón, Burgos, Logroño, Zaragoza, i toquen a Madrid, Oporto, Catalunya (amb María Barrientos) i Balears.

A Barcelona donen concerts a la sala Mozart; fan una excursió a les Illes Canaries, i després estrená en Toldrá, amb en Fuster, en la Societat Nacional, la sonata en *si menor* d'Oscar Esplá, per a violí i piano.

A Barcelona organitzen una sèrie de concerts (sis sessions) en els que donen a coneixer el quintet número 1 del P. Soler; un quartet d'Arriaga; la sonata d'Oscar Esplá, per a violí i piano, i en els que interpreten cançons de Falla i Lamotte de Grignon; tocan un sextet de corda de Brahms i el quartet de Debussy.

L'història artística del Quartet Renaixement es tan ràpida com brillant, siguent sollicitat en tots els cíclics on se rendeix tribut al art musical.